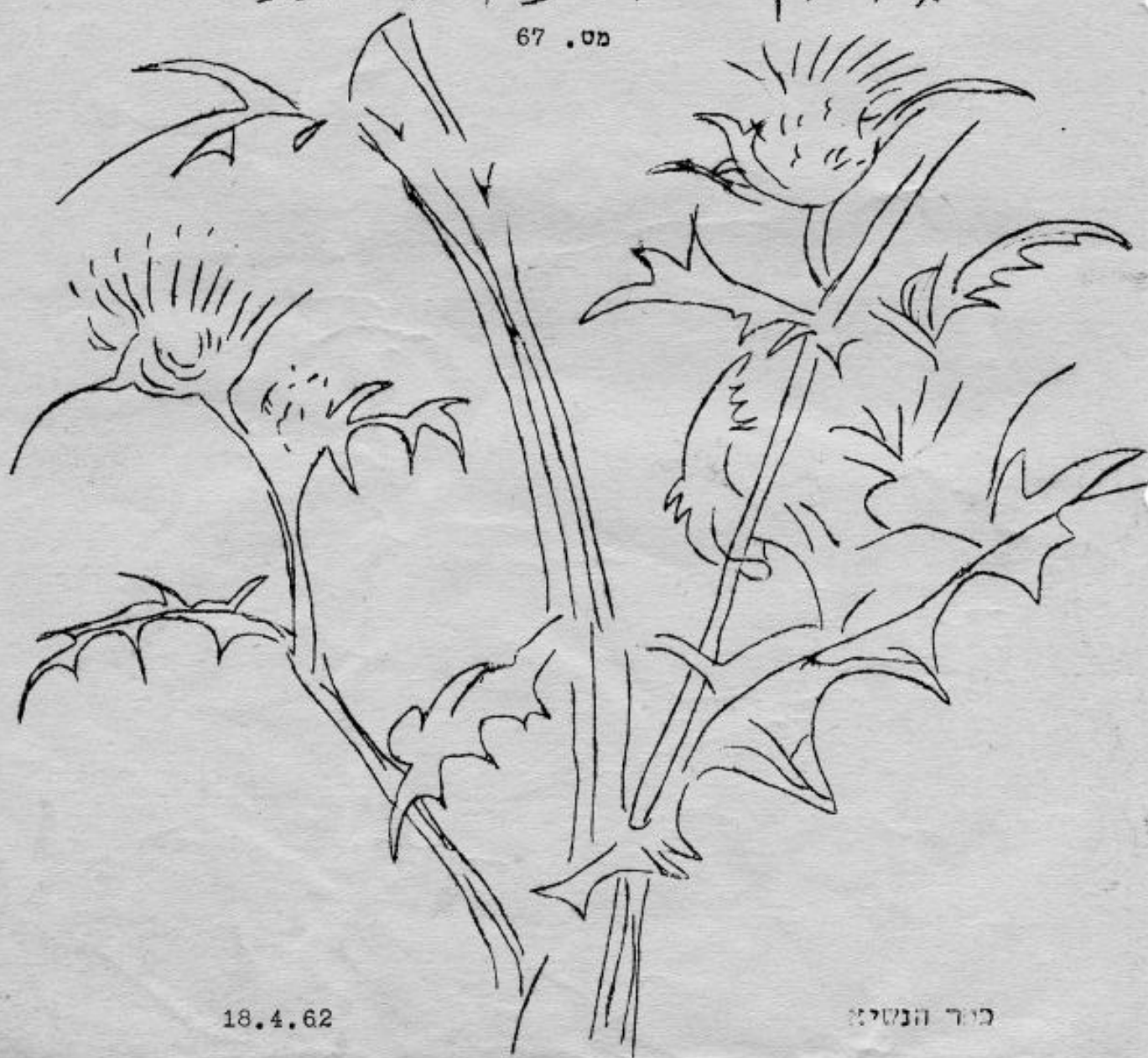

דברי הכפר

גליון ידיעות פנימי

מס. 67

18.4.62

מסד הנשיא

פ ס ס ת ש כ"ב

"כי בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו."

אנו חוגגים את פסח השנה באוירה סוערת יותר מאשר בחמש השנים האחרונות. שליטי ערב טוב העזו להרים ראש ומנסיס לפגע בבטחוננו. הפעם, לצערנו, הם קיבלו תמיכה בינלאומית רחבה, הן מהמזרח והן מהמערב.

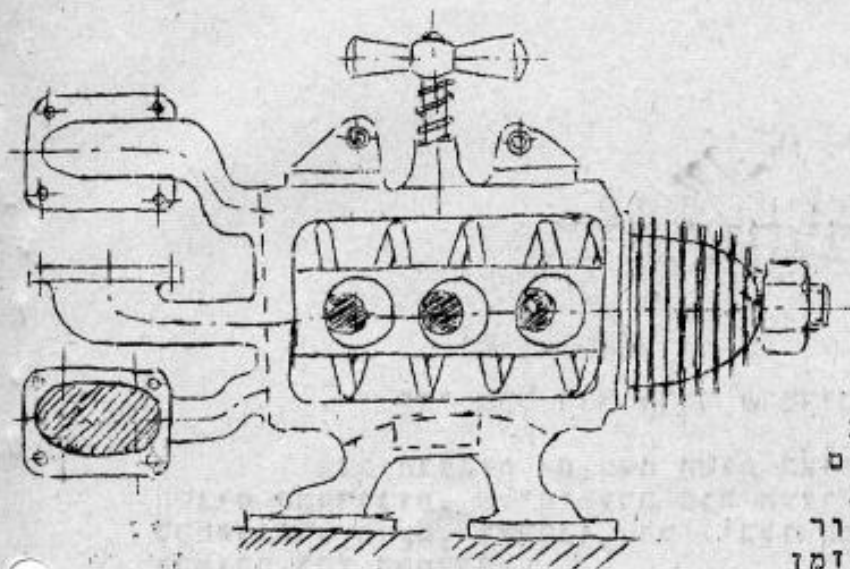
ידענו תמיד שאת עצמאותנו השגנו תוך קרבנות יקרים. ידענו גם שעלנו להיות מוכנים תמיד להגן עליה מחדש. הפסוק המסורתי "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים" מקבל בימנו משמעות נוספת: כל פעם, מחדש, עלינו להיות מוכנים לא רק לזכר את עברנו, כי אם גם לעמד בסער, להגן עליו.

את פסח תשכ"ב אנו חוגגים במסך תוך צפיפות מבורכת. הצתרפו אלינו חברים שזה עתה עלו והצתרפו אל מפעלנו המשותף. כמו כן נמצאים אתנו חברי האולפן, אשר, מי יתן רגש הם ישתרשו בקרבנו. את כולנו: ותיקים, חדשים, זמניים ואורחים, נברך בברכת חג.

בחינה

מדברי האגודה

"הסנה בוער באש והסנה איננו כל" למח הראה לו הקדוש-ברוך-הוא למטה בענין זה? לפי שהיה מטה מחשב בלבו ואמר: סמא היו המצרים מכלים את ישראל. לפיכך הראהו הקדוש-ברוך-הוא אש בוערת (והסנה) איננו אכל. אמר לו: כשם שהסנה בוער באש ואיננו אכל, כך המצרים אינם יכולים לכלות את ישראל.

על המפעל

כמעט שלא ניתנה
לאחרונה פרסומת מיוחדת
לחברים בכתב או בהסברים
בעל פה על המפעל; וזאת
לא מפאת חוסר רצון למסור
פרטים, אלא מהמת חוסר זמן
ו"וראש" לזאת מצד ההנהלה.
אך בכל זאת הושג סוף סוף, שיתוף פעולה מתאים מצידו של
אנשי שטיפק את כל הפרטים למאמר זה, שאינו אלא ראשון בסדרת
מאמרים על המפעל.

בכתבי על המפעל אנקוט בלשון גוף ראשון, רבים, מטעמי
נוחיות. נפתח בסקירה על המתרחש בזמן האחרון:

מהלכת מוצרי הסקיה.

תיכננו צימצום מסויים בייצור כי הארץ מגיעה
לרוביה ידועה בציור הסקיה. גם הכצורת של שלושת הסנים
סקדמה להרף האחרון דילדלה את מקורות המים ורשויות המים
הארציות מנסות לצמצם את ההסקיה בכלל. אף השמוס המתרחב
והולך בצנורות פלסטיים, תורט לכך. בסנה האחרונה כבר חסבנו
על צימצום אך דווקא זו היתה שנת שיא. הופתענו עד כה לטובה
מן ההזמנות בסוק המקומי, בו היה החודש האחרון חודש של שיא
במכירות. התחילה גם התקדמות רבה בסטת היצוא. וכאן כדאי
להעיר על מהות "ררוית" ומדיניותה בסטת הייצוא.

"ררויות", כידוע, היא שותפות של שלושה מפעלים.
"הבונים", (כפר הנטיא), "מסע", (גבעת ברנר), ו"אומן" (מסך תצור).
מבחינה חוקית פורמלית נקראת שותפות כזו "הסדר כובל". קיים
בארץ חוק שכל שותפות כנ"ל צריכה לקבל אישור מן המחלקה להסדר
כובל, אחרת לא תוכל להתקיים. לפני חודש ימים היגיע תורנו
לקבל אישור כזה. התקיים דיון לפני המועצה בראשות סופט, וטס
היה עלינו להוכיח שקיום "ררויות" הוא לטובת הכלכלה הישראלית
והצרכן. הצלחנו להוכיח זאת היטב וקיבלנו אישור לסנה - היסג
בלתי רגיל, כי תמיד ניתנים רישיונות כאלה לתקופות קצרות יותר.

סיסת המכירות ב"ררויות" היא, שסך הכל הנמ"ר מתחלק
לשלושה בין שלושת הסותפים. אם מפעל מסויים מקבל בחודש אחד
יותר הזמנות, יקבל מפעל שני יותר הזמנות מסוג אחר. סיסת פיצוי
מתאימה מאפשרת חלק שווה בסכום ההזמנות בין השלושה. ררויות
המוצרים תלויה ביעילות העבודה בכל מפעל.

עד על מהות "ררויות". עתה נמשיך בקשר לייצוא.
לאחרונה ביצעה ררויות שלש הזמנות גדולות לציווד השקיה; מהן
אחת לרודזיה ואחת לארץ דרום אמריקאית. בחדשיים האחרונים בלבד
מסתכס הייצוא הזה ב-230,000.

התכנית לשנה הזו בקשר לייצוא נוסף, מעודדת למדי.
זה לא כבר חזר משה משוייצריה, בה ניהל מגעים מסחריים. אנו
עומדים כנראה לפני הזמנה נוספת מהארץ הדרום אמריקאית; האדם
שדרכו נתקבלה ההזמנה, היציע לנו עוד קשרים בחלקי עולם שונים
ויתכן מאד שיתפתחו מכאן דברים גדולים. שורת אצלנו אופטימיות
(זהירה - בגלל אכזבות קודמות) בקשר לסיכויים, ובעיקר לאור
השלמת הייצוא הנוכחי.

החברים בוודאי יודעים על ניסיונותינו, מאז
1959, להדור לשוק באר"ה. מתוך אופטימיות גדולה שלחנו ב'59
כמות גדולה למדי של ציוד השקיה ללוקונסיגנציה" (דהיינו,
סחורה הנשלחת להוצ' לארץ, מונחת שם במחסן ומוצעת למכירה
לקונים פוטנציאליים, ססידור כזה מסחרר אותם מהתקשרות מחייבת
זמן רב מראש, עם המפעל המשווק הרחוק.) סיבת המסלות הזו
היתה בכך, שבאר"ה נקנה ציוד השקיה ברגע האחרון ממס,
כי מזג האוויר המידי מכתוב להם את סידורי ותכניות ההשקיה
בחקלאותם. אי לכך, נוח היה שצוודנו יהיה כבר במקום - מוכן
למכירה ללא שהות.

לנו, "הבוניט" חלק ניכר בזאת ועד עכשיו ההפסד אינו קטן - בסביבות 70,000 ל"י. לרועית עלה כל הענין עד עכשיו 90,000 ל"י בט"הכ. על חלקם של השניים האחרים בהפסדים לא דובר עדיין, אך יתקיים על כך דיון בעתיד, כי עוד לא החלטנו בעצמנו איך הדבר יטויר.

ניטינו למצא באר"ה קטר עם מסורקים שייקנו את הסחורה, אך עד עתה לא הצלחנו. בחצי הסנה האחרונה נוצר קטר עם סוכניס ותיקים בציוד הקלאי והסקייה. בט מצאנו סוכן שהסכים לייצגנו בכל רחבי אר"ה; ורכו, התקטרנו עם חברה גדולה שחתמה אתנו חוזה, לפיו יהיו הם סוכננו הבלעדיים ב-16 מדינות. הם עוד טרם הידמינו קנייה, אך לקחו חלק מן הסחורה ב"קונטיגנציה" בצרוף כמות מסוימת שנשלחה מכאן, במוציגים להפצה.

מתנהל עתה מסא ומתן רציני ע"י הסוכן (הראסון) במדינה דרומית בה טויר עתה מצב של דריסה עצום לציוד הסקייה, כמקומות אחרים באר"ה, ויסנן תקוות רבות שעכשיו או בקרוב נוכל למכור את מרבית הציוד המונה, אם לא את כולו.

כדאי להעיר סקטה היה להדור לסוק האמריקאי בחקלאות, כי בטטת זה אין יהודים שעל אהדתם יכולים היינו לסמוך כבטטתם אחרים. החקלאים האמריקאים לא שמעו, למעשה, על ישראל, וקיים אצלם הרגל מוסרט לקנות תוצרת אמריקאית.

אנו מופיעים עתה עם כמה שכלולים בטטת ההסקייה, בצרוף תכנונים חדשים:

א. השטתות הכדוריי, המאפטר הפסקת ההמטרה ע"י הסרת ההמטרה וגם הכנסת צינור גמיס ללא הפעלת צרו לפני המצמד.

ב. רגל לצמיד.

ג. מצמד הרמטי "10" לצינורות אלומיניום.

ד. מצמד הרמטי כנ"ל, עם יציאה.

בעקבות הזמנה גדולה למצמדי "15", התחלנו לנסות לצקת את המצמד בתבניות ברזל (קוקילות). תכנון וייצור הקוקילות נעשה בארץ, לפי הדרכתנו. זהו היסג לא מבוטל בייצור קוקילות והביא להיסכון רב בייצור.

עבודה מחוץ ל"רדיויות"

יציקות לפי הזמנה.

בתצי הסנה האחרונה היתה עליה גדולה בהזמנות ובייצור. לקוחות רבים פונים אלינו ולרוב עולה מספר ההזמנות על אפשרויות הבצוע שלנו. בס"ה מסתכם ייצור סטת החדשים האחרונים בכמעט 500,000 ל"י - יותר מפי שניים בהשוואה עם התקופה המקבילה. אשתקד.

מקום עיקרי בהזמנות אלה תופסות יציקות הברונזה. כרגע מסלימים ביצוע הזמנה שנייה לגופים למודרי מיט ונתקבלה עתה הזמנה גדולה דומה לבצוע בסטת החדשים הבאים, בסכום של קרוב ל-250,000 ל"י.

עד עכשיו לא היו רווחים - למעשה הפסד קטן - במוצר זה, אולם עתה יאפשר מחיר טוב יותר וייעול נוסף רווחיות מסוימת.

ביציקות ברונזה נוכל ליעל את הייצור ע"י הכנסת מכונות חדשות שבחלקן היגיעו כבר. היום כבר נמצאת מערכת חדשה של מכונות ליצירת תבניות קליפה וגרעינים, ועובדים עתה בהקמתן. הזמנה גם תנור חדש ליציקת ברונזה.

יש בדרך כלל פניות רבות לעבודה מצידנו כי שמנו התבסס לטובה בטוק ומתעוררת בארץ דרישה לאיכות וטיב ביציקה. אנו אמנם יותר יקרים מאחרים, אולם לאט לאט אנו מתחילים להשיג קהל לקוחות לסחורה טובה. יש עוד בסטת זה רבות ללמוד ויסנן התלבטויות. הסנה לא עסקנו במיוחד בעבודות הדורסות אקספרימנטים ואנו עכשיו עוסקים בעבודות מוכרות וללא קסיי ביצוע מיוחדים. אך ברור עם זאת, שעם כל יציקה חדשה יסנן בעיות חדשות. הבעיה העיקרית היא להגיע לקביעות כלשהי בעבודות מסוימות, כדי שנוכל להתמחות בהן ולהגיע למידה של רנסביליות בעבודה.

הלקוחות העיקריים הם: "דליה" - למודרי מיט, "סולתט" - ליציקות טונות, "מקורות", "דמס", "פלבס" ואחרים.

נירוסטה

בשלב זה ניתן רק לומר שבחודש האחרון הוחל בייצור סדר בקנה מידה מסוים. עד עתה צריכים היינו להגיע בעצמנו לסיב יציקה גבוה כדי לזכות באיסור חברת A.P.V. מאנגליה, אתה עשינו את הסכם הידע המקורי בנוגע ליציקת נירוסטה.

בחודשים האחרונים הצטרפנו ליצוק דוגמאות נסיונות סוגי עבוד לקורות סוגים שרצו לעמוד על סיב היציקה אליו נוכל להגיע בבצוע הזמנותיהם.

עכשיו אנו עוסקים בביצוע הזמנה גדולה ראשונה עבור "פלדות", של אביזרים לאינסטלציות נירוסטה. אביזרים אלה נהגו הנ"ל להזמין קודם A.P.V. ועתה נייצר אותם אנו עבורם.

הבעיה הכללית בענף זה - ושעל פתרונה נתרכז בהדשים הבאים - היא הרחבת הייצור והגעה למוצרים עצמאיים משלנו הכוללים יציקות, עיבודים, ואם נחוץ, גם תכנון.

אמצעים

אנו מסכמים עכשיו את שלושת החדשים הראשונים של הייצור. התנאים היו קשים ביותר מפאת המקום המצומצם אנו מקווים לעבור בקרוב לבנין החדש, ההולך ונבנה. המוצר נחקבל יפה בשוק והדרישה טובה למדי, פחות או יותר כפי שציפינו קודם. קיימות שתי בעיות:

- א. מספר הדגמים קטן מדי ויהיה עלינו להגדילו.
- ב. המוצר עוד לא הדר דיו לשוק.

מתחילים עכשיו במסע פרסומת למוצרים לקראת פסח ויום העצמאות, מסע המתנהל בעיקר ע"י פרסום בחנויות וכמו כן שמוש בעיתונות ובקולנוע. אנו מקווים שפרסומת זו תרחיב בהרבה את השיווק. הדגמים החדשים שיופיעו בקרוב הם סדרת מכונות ועוד כמה כלים צבאיים.

עד עתה עבדנו במבלטים שרכשנו מופנים מאנגליה, עתה מתעורר הצורך לפתח דגמים ולייצר מבלטים לפי תכוננו אנו.

אינפורמציה - אוסי
כתב - גיל

מסיבה מרתונית

מה חוב ומה נעים?
-כפר הנשיא בנשף פורים!
ובאורך, מה השיא?
-נשף פורים בכפר הנשיא!

חזרנו לאוירה, ונגש ישר לעניין.
אכן נשף פורים נאה היה לנו השנה. בלט מספר החברים המ חופשים,
בלט המספר הרב של תחפושות טובות, דבר שהקשה על בחירת אלופי
התחפושת.

יש לציון, כמו כן, שהפעם הושקעה יותר עבודה בהכנת
המסיבה. קישור מוצלח, סידור נכון של חדר האוכל - משימה קשה
במיוחד לאור מספר המשתתפים והמקום המצומצם - רעיונות טובים
בדבר הקישור, הכיבוד העשיר והמגוון, כל אלה תרמו להצלחת הערב.

נדמה שזהו החג היחיד כמעט שקיבל כבר צורה מסורתית,
החטרה כל כך לחגים אחרים.
ועכשו מה עוד נחוץ?...לסכם ולהסיק מסקנות על מנת
להפנע מסביאות בפעם הבאה.

ברור לכלם שהתכנית היתה ארוכה מדי, ואפשר לומר שאם
החברים "החזיקו מעמד" עד הסוף במצב רוח מרומם ומבלי להתמרמר,
הרי זה מעיד על הרמת הגבוהה והתוכן העשיר.

להבא נצטרך למצוא צורה שתאפשר מספר גדול ככל האפשר של
מופעים בזמן קצר יותר, או על ידי הגבלת זמן של מופע, או הגבלת
דיבורי הקישור, או על ידי צירוף מופעים קצרים ללא הפסקות
ביניהם.

והערה סופית: חסרה אצלנו, בחג זה, "הנקודה היהודית".
יש להימנע מכך שפורים יהיה רק נשף מסכות כדוגמה הקרנבלים
למיניהם... אם כי אנני בא להציע שנוי צורה, הרי בכל זאת יש
לתת תמונה כל שהיא לנס הגדול שהציל את עמנו מכליון, בימים
הקדומים של שושן הבירה, בימי אחשוורוש...

ג'וק ג.

באפריל לפני כמה שנים

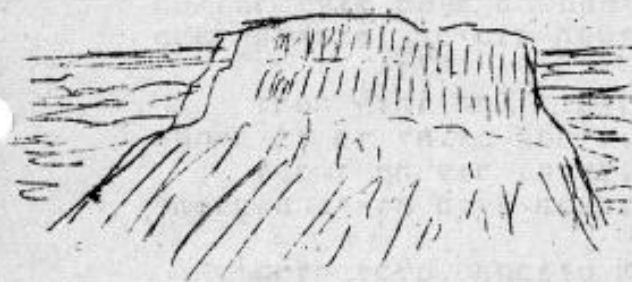
28.3.50 אסיפה ראשונה בכפר הנשיא המאוחדת.

4.51 קבלת קבוצת נוער ראשונה - עולי רומניה, קבוצת "נטיעים".

11.4.52 עשר שנים להופעת "דברי הכפר מס.1".

לפני חמש-עשרה שנה הוחלט באסיפת הגרעין בכפר בלום לנהל את
האסיפות בשפה העיברית.
(הגרעין מונה 36 חברים, 2 מועמדים וילדה צמ.בין החברים
6 משפחות.)

מיוולנו שדכר יהודה

המבטא הילתי לא מעט; אך
לסדרה יטבן עושה ייחודי ל
ימים בלעד, הודמך לי לטייל הרבה -
הן לקרבות מאורגנות והן ביחידות.
פליך כל מיוולי הרבים אני רואה
המיוון את המעבין ואף את הקט
מיוון. זה כבר המיוול ה ל י ל
שדכר יהודה וכל דא מעדתי רוב
המיוון לא מוכר לי. היום
הרעיל כל המיוול היה מכל הכתינות
"היום" הוא הידיעה: הן ככתינות
עו יו והן ככתינות הרמקאותיו.
לכן מוכר רק יו זה, מכלול
הליכבוד, את אשר ריכזו וקורוהינו
למך היום.

ללי לומר, לפני כן, הוועד המרכזי יוחר והרגע הגדול
ביוחר ילכו בכל המיוול היה כיום לפניו - טחלכנו לנו לתומכו,
מולי לכוה ל דם לחר מיוחד, עלינו לנו לחר מליה קטנה ו היום
הגיונו ל"מחנה טובה" כל הרמקאות אשר מול מיה ודאינו את החר
המיוון עומד מולנו. מיה כואה לא ראינו עוד, ומי של דא
ליוהה ממהה יאונה המסיד מ הוא: המסיד מיה של מצודה ידירה,
א ר הועה לא הטיג יין מכל להכנה. מצודה זקופה, הרוחה מיו
כל המיוון ונסיון למסע עליה. כל אותו יום היה כדאי רק רגע
זה.

אך אחזור לכושא: היום הרביעי. התחלנו בנסיעה קצרה מן
האכסניה שלרגלי המצדה אל נחל משמר. ירדנו מהמסאית והתחלנו
לצעוד לאורך הנחל עד שהיגענו לעין-משמר. כאן אכלנו ארוחת בקר,
קבלנו הסבר מיוסי - בעל הנסיון בחפירות השונות לארכו ולרחבו
של מדבר יהודה - על המערות שבאזור. (ברבות מאלה נמצאו שרידים
מהתקופה הכלכלית). מיד אחר כך חזרנו בדרך בערך חצי קילו-
מטר כדי למצא את העליה מעלה משמר - עליה לא ארוכה במיוחד, אך
תלויה וקשה מאד. הייתי בין האחרונים שטיפסו בה וכשהגעתי למעלה
מצאתי את החברה מקובצים מסביב לכחורה אחת מאילת השחר. היא
שכבה על הקרקע בפסגה החר מבלי יכולת לזוז. הרחקנו את החניכים
ויוסי התחיל לספר להם על אודות האזור. יוסי רגיל להרצות עשר
דקות ואפילו רבע שעה, אבל, אחרי חצי שעה ברור היה לכולנו שדבר
רציני קרה לאותה עלמה שלא יכלה לקום. כנס עבר מעלינו מטוס
"פיפר" טסיה באזור; הטייס היה איש עינת ורבע שעה חג מעלינו
מהלי להצין מה הענינים. מכשיר האלחוט הקל שלנו לא פעל ולכן

נבצר מאתנו להתקטר עמו. למזלנו
נזכר אחד הבחורים בסימן בין-
לאומי: הסתדרנו כמעגל גדול
ובחורה אחת שכבה על הקרקע
במרכז מכוסה בטמיכה. ההתרגשות
גברה, הסייס הודה לנו, כאמצעות
פתקאות שורק למטה, שנסתדר בצורת
"ד" גדול אם ברצוננו שישלח לנו
הליקופטר לחילוץ החולה. עשינו
כך, וה"פייפר" הגביה שוב, כדי
להתקטר עם באר שבע. כעבור עשרים
רגע הודיעו לנו, שוב כאמצעות
פתקא, כי הליקופטר מבאר שבע
נמצע בדרכו אלינו ועלינו להמתין
לו במקום. חיכינו בקצר רוח

ופחות מטעה אחרי שהתקטרנו עם הפייפר נשמע מרחוק צלילו המיוחד
של מנוע הליקופטר. הסייס ה"פייפר" זרק פצצת עשן לא הרחק
מאתנו וההליקופטר נחת בטוח. רופא וחובשת יצאו ממנו והחליטו
לא לטפל בחולה במקום, אלא להטיסה לבאר שבע. נשאו אותה על
אלונקה להליקופטר, אמרו לנו שלום, המריאו, ולאחר רגעים מועטים
נעלמו באפק.

זו הייתה, ללא ספק, הרפתקאה שקוראים עליה בעיתון, אך
לעולם לא מתנסים בה איטית.
הפעם התנסינו אנחנו - אבל על חשבון המסכנה. קיוונו
שהבריא חיש מהר וכאוחו ערב אמנם שמענו ששלומה טוב וכי בשלחה
הביתה.

המסכנו בדרך צפונה על הרמה המתמסכת, אחת מאלה האפיניות
לאזור, והגענו לנחל חבר הדרומי. המטייל הממוצע הנוסע במכונית
למצדה ועין גדי לא רואה הרבה אגב נסיעה. יש ללכת, לרדת,
ולעלות כדי להכין ולחוש במבנה ה"קניונים" של מדבר יהודה - את
הואריות, הספכים, המפלים, והמעיינות (יש לזכור שטיילנו שבוע
ימים אחרי הגשמים שפקדו את האזור). המסכנו לנחל חבר הצפוני
והגענו למעלה האיסיים.

למזלנו, אחרי יום של הליכה, היה עלינו לרדת ולא לעלות
בו... בוחר הייתי לעלות במעלה זה לשם "שויע" בלבד, אך לא למען
יום מטר אחרת... אם מעלה מטמר היה קשה, על אחת כמה וכמה
מעלה האיסיים. במחצית הירידה נחנו לרגע ובאמת לא יכולנו לבחור
במקום מתאים יותר: גיהנום על חוש הומור מפותח וגישה הולמת
לתנאים כהם, לפנינו, על אחד הסלעים באותיות גדולות ואדומות
"אל תקח הכל ללב".
סוף סוף סימנו את הירידה. רבים מאיתנו היו הרוגים ממש.

בתום ירידה זו נמצאים היינו כנחל ערוגות של ארכו החילונו ללכת
 כדי להגיע למפלים היסודיים הברזכות שלרגליהם, שנמצאו בחלק
 הישראלי של הנחל (המקום סמוך לגבול הירדני). חורני לאורך הנחל
 ולעת שקיעת השמש הגענו לחופו של ים המוות ליד עין גדי, מקום
 לינתו לאותו הלילה.
 הם היום הרביעי של הטיול.

דמון פ.

מזל טוב

לשולמית וג'וני בהולדת

עומר

מיטב איחולינו להחלמה
 מהירה
 לאנט
 למיכל
 ולארגון הקטן

מבעיות האסיפה לפני 15 שנה.

הבעיה: איך לקבל חברים נוספים בלי "לפתח" את הגרעין?

הפתרון: "פותחים" וטוגרים תכף ומיד אחר-כך, לאחר
 קבלת כל משגמד כ"יוצא מן הכלל" (בתקופה של
 חודש ימים היו שש פניות וקבלות).